

360. Jer, lássuk az Úr keresztjét

Vad Péter Zsigmond

1. Jer, lás-suk az Úr ke-reszt-jét, Me-lyet fel-vett é-ret-tünk, Meg-szán-ván em-ber-nek vesz-tét, Meg-fi-ze-te he-lyet-tünk.

5
Úr lé-vén, lett szol-gá-vá, Min-de-nek-nek csúf-já-vá, Is-ten-sé-gét el-rej-tet-te, Mi-dőn tes-tün-ke-t fel-vet-te.

2. A Gecsemáné kertjében Kezdette szenvedését, Érezvén a kint lelkében, S a halál rettentését,
Ívek keserű pohárt, Fizette értünk az árt; Véres cseppjei testének Nékünk gyógyulást szerzének.

3. Itt szintén lelkéig hata Sebes vizek mélysége, Itt kezdődék a nagy csata, S lelke keserősége:
Egyedül hagyattaték, Éjjel megfogattaték; Ki mindent kézen fogva tart, Megfogattatni így akart.

4. Feszítésre ítélték S gyalázatos kínokra, Pilátushoz vitették, Önként ment ez átokra.
Ki ügyét hogy meghallá, Őt ártatlannak vallá, Mégis adá keresztfára, A legkínosabb halálra.
5. Mint Prófétát csúffá tették, Mert befedvén szent fejét, Verték, s ki verte?, kérdezték, Kísértvén szent erejét.
Mint Királyt meggyalázzák, Tövissel koronázzák, Náddal verék a bársonyban, Csúfolák térdhajtásokban.
6. A fát adván szent vállára, Mint Pap meggyaláztaték, Az is lön gyalázatjára, Hogy megostoroztaték.
A vitézek kifoszták, És ruháit megoszták; A nagy bűnöst elereszték, A szentet fára függeszték.
7. Mily csuda buzgó szerelem: Meghalni barátiért, De e kegyes Fejedelem Meghalt ellenségiért.
Ez lelkünk drága bére, Mert Isten Fia vére: Mily drága az az áldozat, Mellyel romol a kárhozat.
8. Ezért szerzé szent asztalát, Hogy e jót előadja, Szenvedését és halálát Szemeink előtt hagyja.
A kenyér megtörése, A bornak kitöltése Lelke, teste szenvedését, Jelenti megöletését.
9. Ez egyszerű vendégségben Jézussal egyesülünk, Egy kenyérből e szentségben Hívók mind részesülünk.
E rövid szent vacsora Mutat mennyei jóra; Ezt az ő kint látott teste Választottinak kereste.
10. Az Úr sebei mi sebünk, Halálunk ő halála; Ő érdeme mi érdemünk, Részesülés ez nála.
Pecsétli ezt az étel, Együtt a pohárvétel: Testét midőn hittel esszük, Magunk ő testévé tesszük.
11. Ez eledel zálog nekünk, Hogy lesz mennyben menyegzőnk, Ezzel hitünk, reménységünk: Öregbül lelki erőnk.
De mit ér sokszor enni, E szent vacsorát venni, Ha lélek szerint nem élünk, Büntetést enni nem félünk?!
12. Ha meghaltunk Úr Jézussal, Nem illik már vétkeznünk; Feltámadván Úr Krisztussal, Le kell a bűnt vetkeznünk.
Mint mennyei lakosok Legyünk tiszták, okosok; Mint testének s vendégének Szükséges lennünk szenteknek.
13. Isten ártatlan Báránya, Méltó vagy, hogy végy áldást, Mert érdemed azt kívánja, Végy tőlünk hálaadást!
Végy örök dicsőséget, Hatalmat, tisztességet, Mert értünk megölettedél, Atyádnak eleget tettél.
14. Add, Úr Jézus, halálodban, Követnünk életedben, Szentséges tudományodban, Szelíd szenvedésedben.
Légyünk alázasak. Mindenhez irgalmasak; Segélj erre Szentlelkeddel, Oktass, vezérelj igéddel!

